TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. liepos 29 d.*

Byloje C-54/09 P

dėl 2009 m. vasario 6 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Graikijos Respublika, atstovaujama I. Chalkias ir M. Tassopoulou, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Europos Komisijai, atstovaujamai H. Tserepa-Lacombe ir F. Jimeno Fernández, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

* Proceso kalba: graikų.

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Tizzano, teisėjai A. Borg Barthet (pranešėjas), M. Ilešič, M. Safjan ir M. Berger,

generalinė advokatė J. Kokott,
kancleris R. Grass,

susipažinęs su 2010 m. kovo 18 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Savo apeliaciniu skundu Graikijos Respublika prašo panaikinti 2008 m. gruodžio 11 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Graikija prieš Komisiją* (T-339/06, Rink. 2008, p. II-3525, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo jis atmetė jos ieškinį dėl 2006 m. spalio 4 d. Komisijos sprendimo 2006/669/EB, nustatančio galutinius finansinius asignavimus, kurie 2006 finansiniais metais valstybėms narėms skiriami už tam tikrą hektarų skaičių vynuogynams perplanuoti ir pertvarkyti

pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1493/1999 (OL L 275, p. 62; toliau – ginčijamas sprendimas), panaikinimo.

Teisinis pagrindas

Reglamentas (EB) Nr. 1493/1999

2 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1493/1999 dėl bendro vyno rinkos organizavimo (OL L 179, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 26 t., p. 25) 14 straipsnyje numatyta:

„1. Komisija pradinius asignavimus valstybėms narėms nustato metams remdamasi objektyviais kriterijais ir atsižvelgdama į konkrečią padėtį bei poreikius ir pastangas, kurių reikės atsižvelgiant į schemos tikslą.

2. Pradiniai asignavimai pritaikomi atsižvelgiant į faktines išlaidas ir valstybių narių pateiktas patikslintas prognozuotas išlaidas, atsižvelgiant į schemos tikslą ir turimas lėšas.

3. Skiriant finansinius asignavimus valstybėms narėms atsižvelgiama į tai, kokią viso Bendrijos vynuogynų ploto dalį sudaro vynuogynai atitinkamoje valstybėje narėje.

<…>“

Reglamentas (EB) Nr. 1227/2000

3 Pagal 2000 m. gegužės 31 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1227/2000, nustatančio išsamias Reglamento (EB) Nr. 1493/1999 dėl bendro vyno rinkos organizavimo taikymo taisykles, taikomas gamybos potencialui (OL L 143, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 29 t., p. 116), redakcijos, taikytos 2006 finansiniais metais (toliau – Reglamentas Nr. 1227/2000), 16 straipsnį:

„1. Valstybės narės dėl perplanavimo ir pertvarkymo sistemos ne vėliau kaip kiekvienų metų liepos 10 d. išsiunčia Komisijai:

a) ataskaitą apie einamųjų finansinių metų birželio 30 d. faktiškai patirtas išlaidas ir bendrą susijusį plotą;

b) ataskaitą apie einamųjų finansinių metų birželio 30 d. patvirtintas išlaidas ir bendrą susijusį plotą;

c) visas paraiškas dėl tolesnio einamųjų finansinių metų išlaidų finansavimo, papildančio pagal Reglamento (EB) Nr. 1493/1999 14 straipsnio 1 dalies nuostatas paskirtus asignavimus, ir nurodo bendrą su kiekvienu atveju susijusį plotą;

d) patikslintas išlaidų prognozes ir bendrą atitinkamų plotų sumą ateinančiais finansiniais metais iki perplanavimo ir konversijos planų įgyvendinimo numatomo laikotarpio pabaigos, atsižvelgiant į kiekvienai valstybei narei paskirtus asignavimus.

2. Tuo atveju, kai informacija, kurią valstybė narė pagal 1 dalies nuostatas turi atsiųsti Komisijai, nėra išsami, arba nesilaikoma nustatyto galutinio termino, Komisija laikinai arba nustatytu dydžiu sumažina žemės ūkio išlaidų sąskaitos įrašų išankstinį apmokėjimą nepažeisdama bendrųjų biudžeto vykdymo tvarkos taisyklių.“

4 Reglamento Nr. 1227/2000 17 straipsnyje numatyta:

„1. Kiekvienos valstybės narės faktiškai panaudotos, patvirtintos ir konkretiems finansiniams metams deklaruotos lėšos finansuojamos neviršijant dydžių, apie kuriuos pagal 16 straipsnio 1 dalį [a ir] b punktus pranešta Komisijai, jei šių dydžių suma nėra didesnė už valstybei narei pagal Reglamento <...> Nr. 1493/1999 14 straipsnio 1 dalį skirtus asignavimus.

<…>

3. Pagal 16 straipsnio 1 dalies c punktą pateiktos valstybių narių paraiškos patenkinamos visoms valstybėms narėms proporcingai paskirstant sumą, gautą iš bendros sumos, skirtos valstybėms narėms pagal Reglamento <...> Nr. 1493/1999 14 straipsnį, atėmus visas sumas, apie kurias pranešė visos valstybės narės laikydamosi 16 straipsnio 1 dalies b punkto, ir pagal 16 straipsnio 1 dalies b punktą deklaruotas sumas. Komisija kuo greičiau po birželio 30 d. praneša valstybėms narėms apie tai, kokiu mastu paraiškos gali būti patenkintos.

4. Nepaisant 1 ir 2 dalies nuostatų, tuo atveju, kai pagal 16 straipsnio 1 dalies a punktą nurodytas bendras plotas yra mažesnis už hektarų skaičių, nurodytą pagal Reglamento <...> Nr. 1493/1999 14 straipsnio 1 dalį finansiniais metais valstybei narei skirtuose

asignavimuose, atitinkamais finansiniais metais deklaruojamos išlaidos finansuojamos neviršijant dalies, kuri apskaičiuojama bendrą plotą, apie kurį buvo pranešta, padauginus iš vidutinės už hektarą mokamos sumos; šis dydis apskaičiuojamas kaip sumos, kuri valstybei narei paskiriama pagal Reglamento <...> Nr. 1493/1999 14 straipsnio 1 dalį, ir laukiamo hektarų skaičiaus santykis.

Ši suma jokiu būdu negali būti didesnė už išlaidas, deklaruotas pagal 16 straipsnio 1 dalies a punktą.

Įgyvendinant šią straipsnio dalį bendram plotui, apie kurį buvo pranešta, taikoma 5 % paklaida, palyginti su finansinių metų asignavime esančiu plotu.

3 daliai taikyti pagal šią dalį nefinansuojamos sumos nenaudojamos.

<...>

8. Nuorodos į atitinkamus finansinius metus nurodo mokėjimus, kuriuos valstybės narės faktiškai atliko tarp spalio 16 d. ir kitų metų spalio 15 dienos.

<...>“

Reglamentas (EB) Nr. 1258/1999

5 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1258/1999 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 160, p. 103; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 25 t., p. 414) 5 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Finansinius išteklius, reikalingus 2 ir 3 straipsniuose nurodytoms išlaidoms padengti, Komisija skiria valstybėms narėms išankstiniais mokėjimais ataskaitinio laikotarpio išlaidoms apmokėti.

<…>“

6 Pagal šio reglamento 7 straipsnio 2 dalį:

„Komisija priima sprendimus dėl mėnesinių išankstinių mokėjimų išlaidoms, kurias padarė akredituotos mokėjimo agentūros, padengti.

Spalio mėnesio išlaidos priskiriamos spaliui, jeigu jos buvo padarytos spalio 1–15 d., ir lapkričiui – jeigu jos buvo padarytos spalio 16–31 d. Išankstiniai mokėjimai valstybėms narėms atliekami ne vėliau kaip antro mėnesio, einančio po to, kurį buvo padarytos išlaidos, trečią darbo dieną.

<…>“

Ginčo aplinkybės

7 Pirmosios instancijos teismas nurodė tokias bylos aplinkybes:

„6 Orientaciniai finansiniai asignavimai, skirti 2006 finansiniams metams (2005 m. spalio 16 d.–2006 m. spalio 15 d.) pagal Reglamentą Nr. 1493/1999 už vynuogynų perplanavimą ir pertvarkymą, numatyti 2005 m. spalio 10 d. Komisijos sprendime 2005/716/EB, nustatančiame orientacinius finansinius asignavimus, kuriuos 2005–2006 prekybos metais valstybė narė skiria už tam tikrą hektarų skaičių vynuogynams perplanuoti ir pertvarkyti pagal Reglamentą Nr. 1493/1999 (OL L 271, p. 45). Šio sprendimo priede Graikijos Respublikai buvo nustatyta 8 574 504 eurų orientacinių finansinių asignavimų suma už 1 249 ha plotą.

7 2006 m. liepos 10 d., taikydamos Reglamento Nr. 1493/1999 14 straipsnį ir Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnį, Graikijos valdžios institucijos, siekdamos gauti finansinius asignavimus, pateikė Komisijai išlaidų, susijusių su vynuogynų Graikijoje perplanavimu ir pertvarkymu 2006 finansiniais metais, suvestinę. Pagal šį pranešimą bendra šių išlaidų suma buvo 6 829 204,46 eurų, o susijęs plotas – 788,002 ha.

8 2006 m. rugsėjo 22 d. Graikijos valdžios institucijos išsiuntė Komisijai laišką, kuriame pranešama apie klaidą nurodytuose informaciniuose duomenyse: plotas, į kurį reikia atsižvelgti, yra 1 102,271 ha. Jos patikslino, kad šis plotas atitinka bendrą prie 2006 m. liepos 10 d. laiško pridėtoje lentelėje, pateikiančioje faktines vynuogynų Graikijoje perplanavimo ir pertvarkymo išlaidas, atsiradusias 2006 m.

birželio 30 d., ploto dydį, t. y. 1 085,391 ha, ir bendrą prie 2006 m. liepos 10 d. laiško pridėtoje lentelėje, pateikiančioje vynuogynų Graikijoje perplanavimo ir pertvarkymo patvirtintas išlaidas, atsiradusias 2006 m. birželio 30 d., ploto dydį, t. y. 16,88 ha. Jos taip pat priminė, kad bendras išlaidas sudarė 6 829 204,46 eurai.

9 2006 m. rugsėjo 26 d. per 890-ąjį Vynų valdybos komiteto posėdį Graikijos valdžios institucijos pakartojo savo prašymą Komisijai atsižvelgti į patikslintus duomenis. Komisija žodžiu atmetė Graikijos valdžios institucijų prašymą, nurodžiusi, kad patikslinti duomenys pateikti per vėlai.

10 2006 m. spalio 4 d. Komisija priėmė [ginčijamą] sprendimą. Tą pačią dieną Komisijos atstovas susitiko su Graikijos valdžios institucijų atstovais, kuriems paaiškino, kad dėl terminų nebuvo įmanoma tenkinti jų prašymą atsižvelgti į 2006 m. rugsėjo 22 d. pateiktus patikslintus duomenis.

11 2006 m. spalio 16 d. Graikijos valdžios institucijos išsiuntė Komisijai laišką, prašydamos iš dalies pakeisti [ginčijamo] sprendimo priedą. Komisija netenkino šio prašymo."

Procesas Pirmosios instancijos teisme ir skundžiamas sprendimas

8 2006 m. lapkričio 30 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu pareiškimu Graikijos Respublika pareiškė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo dalies, susijusios su pagalbos suteikimu vynuogynams Graikijoje perplanuoti ir pertvarkyti, kad būtų atsižvelgta į 2006 m. rugsėjo 22 d. Komisijai pateiktus pataisytus duomenis ir jai būtų paskirstytos atitinkamos lėšos, panaikinimo ar pakeitimo.

9 Grįsdama savo ieškinį Pirmosios instancijos teismui Graikijos Respublika nurodė penkis pagrindus, susijusius atitinkamai su Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalyje numatyto termino orientaciniu pobūdžiu, lojalaus bendradarbiavimo principo pažeidimu, sąžiningumo ir gero administravimo principų pažeidimu, proporcingumo principo pažeidimu ir veiksmingumo principo pažeidimu.

10 Skundžiamu sprendimu Pirmosios instancijos teismas atmetė šį ieškinį.

11 Kalbant apie pirmąjį pagrindą, pažymėtina, jog Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 25 punkte nusprendė, kad iš Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalies formuluotės ir jį sudarančių nuostatų bendros struktūros bei tikslo aiškiai matyti, kad šiame straipsnyje numatytas terminas yra imperatyvus.

12 Šiuo aspektu jis visų pirma po jo einančiame sprendimo punkte pažymėjo, kad žodžių „galutinis terminas“ pridėjimas nebūtinas siekiant padaryti nustatytą terminą privalomą.

13 Toliau Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad tai, jog trijose Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalies formuluotės kalbinės versijose nurodyta, jog valstybės narės „ne vėliau kaip“ kiekvienų metų liepos 10 d. išsiunčia Komisijai šioje nuostatoje nurodytus duomenis, nesuteikia kitokios prasmės nei likusios kalbinės versijos.

14 Be to, jis nurodė, kad šio termino imperatyvų pobūdį patvirtina šio termino buvimas vynuogynų perplanavimo ir pertvarkymo sistemoje bei tikslas, kurio siekiama išlaidų ir susijusio ploto ataskaita, numatyta Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalyje, kuriai šis terminas nurodytas vykdant šią sistemą.

15 Šiuo aspektu Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 29 punkte konstatavo, kad Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalyje numatyto termino tikslas yra leisti veiksmingai taikyti asignavimus, numatytus Reglamento Nr. 1493/1999 14 straipsnio 1 ir 2 dalyse, todėl datos, iki kurios valstybės narės privalo kasmet pateikti Komisijai informaciją, reikia laikytis siekiant, kad orientaciniai finansiniai asignavimai, numatyti Reglamento Nr. 1493/1999 14 straipsnio 1 dalyje, būtų pritaikyti, be kita ko, atsižvelgiant į faktines išlaidas, kaip tai nurodyta šio reglamento 14 straipsnio 1 ir 2 dalyse.

16 Skundžiamo sprendimo 30–32 punktuose jis taip pat pažymėjo, kad liepos 10 d. data, kuri yra susijusi su tų pačių metų spalio 15 d., buvo nustatyta tam, kad prireikus Komisijai būtų laiko iki finansinių metų pabaigos priimti ir paskelbti sprendimą, nustatantį galutinius finansinius asignavimus, numatytus Reglamento Nr. 1493/1999 14 straipsnio 2 dalyje.

17 Be to, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 33–35 punktuose nusprendė, kad norint leisti valstybėms narėms atlikti paskutinius mokėjimus, susijusius su deklaruotomis išlaidomis remiantis Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalimi, prieš pasibaigiant einamiesiems finansiniams metams ir gauti jų kompensavimą iš Komisijos prieš pasibaigiant biudžetiniams metams pagal numatytas biudžeto eilutes šiems finansiniams metams, nagrinėjamų nuostatų veiksmingumas reikalauja, kad sprendimas, kuriuo nustatomi galutiniai finansiniai asignavimai valstybėms narėms už finansinius metus, būtų priimtas iki jiems pasibaigiant, t. y. iki spalio 15 dienos.

18 Toliau Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 39 punkte nusprendė, kad iš Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 2 dalies negalima daryti jokios išvados dėl termino, numatyto šio straipsnio 1 dalyje, privalomumo ar neprivalomumo, nes 2 dalis susijusi su pasekmėmis, kylančiomis dėl to, kad suinteresuotoji valstybė narė Komisijai galbūt pateikė neišsamius duomenis, arba dėl to, kad ta pati valstybė nesilaikė šiam pateikimui nustatyto termino.

19 Be to, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 41 punkte atmetė Graikijos Respublikos argumentą, kad Reglamento Nr. 1227/2000 17 straipsnio 1 dalyje patvirtinamas numatyto termino orientacinis pobūdis tiek, kiek joje numatytas principas, pagal kurį Komisija privalo finansuoti faktiškai valstybių narių patirtas išlaidas ir kuriuo reikalaujama suteikti valstybėms narėms galimybę ištaisyti savo klaidas po kiekvienų metų liepos 10 dienos. Šiuo aspektu Pirmosios instancijos teismas, pažymėjęs, kad Reglamento Nr. 1227/2000 17 straipsnio 1 dalis susijusi su faktiškai patirtų ir patvirtintų išlaidų, deklaruotų už atitinkamus finansinius metus, finansavimu, o ne tik su faktiškai patirtų išlaidų finansavimu, nurodė, kad šis argumentas nereikšmingas, nes jis grindžiamas neišsamiu šios nuostatos citavimu.

20 Skundžiamo sprendimo 50–60 punktuose Pirmosios instancijos teismas atmetė antrąjį ir trečiąjį ieškinio pagrindus, kuriais Graikijos Respublika iš esmės tvirtino, kad tariamas jos Komisijai pateiktų duomenų prieš pasibaigiant terminui, numatytam Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalyje, klaidingumas yra akivaizdus ir kad todėl pagal lojalaus bendradarbiavimo, sąžiningumo ir gero administravimo principus Komisija privalėjo atsižvelgti į pasibaigus šiam terminui pateiktus pataisytus duomenis.

21 Konstatavęs, kad Graikijos institucijų Komisijai 2006 m. liepos 10 d. pateiktų duomenų klaidingumas nebuvo visiškai akivaizdus, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 57 punkte iš to padarė išvadą, kad Graikijos Respublikos argumentai grindžiami faktiškai klaidinga prielaida.

22 Be to, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 58 punkte nusprendė, kad, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalyje nustatyto termino imperatyvų pobūdį, valstybė narė neturi teisės reikalauti Komisijos atsižvelgti į duomenis, pateiktus pasibaigus šiam terminui. Toliau šio sprendimo 59 punkte jis patikslino, kad nors atsižvelgimas į pavėluotai valstybės narės pateiktus duomenis negali būti absoliučiai atmestas, Komisija gali atsisakyti atsižvelgti į tokius duomenis, jei tai gali sutrukdyti laiku priimti sprendimą, kuriuo valstybėms narėms nustatomi galutiniai finansiniai asignavimai už atitinkamus finansinius metus. Iš to Pirmosios instancijos teismas padarė išvadą, kad Komisija, nusprendusi neatsižvelgti į pataisytus duomenis, nepažeidė nurodytų principų, nes Graikijos Respublika juos pateikė tik 2006 m. rugsėjo 22 d., t. y. praėjus daugiau kaip dviem mėnesiams po pirminio tariamai klaidingų duomenų pateikimo ir tik likus trims savaitėms iki paskutinės sprendimo priėmimo dienos – 2006 m. spalio 15 dienos.

23 Pirmosios instancijos teismas taip pat atmetė ketvirtą Graikijos Respublikos nurodytą pagrindą, susijusį su proporcingumo principo pažeidimu.

24 Jis skundžiamo sprendimo 66 punkte visų pirma konstatavo, jog, priešingai Graikijos Respublikos argumentui, kad Komisija pažeidė proporcingumo principą tiek, kiek jai kartu taikant Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 2 dalį ir 17 straipsnio 4 dalį ir pažeidžiant *non bis in idem* principą buvo skirta dviguba sankcija, iš ginčijamo sprendimo nematyti, kad Komisija jai taikė minėto reglamento 16 straipsnio 2 dalį.

25 Toliau Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 69–75 punktuose atmetė Graikijos Respublikos argumentą, kad Komisija, paskyrusi jai neproporcingą sankciją, palyginti su Graikijos institucijų technine klaida, pažeidė proporcingumo principą.

26 Pirmosios instancijos teismas taip pat atmetė penktąjį pagrindą, susijusį su veiksmingumo principo pažeidimu.

27 Priminęs, kad imperatyvų terminą reikia nurodyti tam, kad Komisija galėtų priimti sprendimą, nustatantį galutinius finansinius asignavimus valstybėms narėms prieš pasibaigiant atitinkamiems finansiniams metams, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 79 punkte iš to padarė išvadą, kad Reglamento Nr. 1493/1999 11, 13 ir 14 straipsnių bei Reglamento Nr. 1227/2000 16 ir 17 straipsnių veiksmingumui neprieštarauja imperatyvaus termino taikymas ir atsisakymas atsižvelgti į valstybės narės duomenis, pateiktus po šio termino, net jei to pasekmė yra atitinkamai valstybei narei suteiktos pagalbos sumažinimas.

Šalių reikalavimai

28 Graikijos Respublika Teisingumo Teismo prašo:

— pripažinti apeliacinį skundą priimtinu,

— panaikinti skundžiamą sprendimą,

— patenkinti ieškinyje nurodytus reikalavimus,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas, patirtas tiek apeliaciniame procese, tiek Pirmosios instancijos teisme.

29 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti apeliacinį skundą kaip nepriimtiną ir nepagrįstą,

— priteisti iš Graikijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

30 Grįsdama savo apeliacinį skundą Graikijos Respublika nurodo tris pagrindus, susijusius atitinkamai su klaidingu Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 ir 2 dalių bei 17 straipsnio aiškinimu, su Pirmosios instancijos teismo kelių bendrųjų teisės principų reikšmės nepripažinimu ir prieštaringu motyvavimu.

Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su klaidingu Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 ir 2 dalių bei 17 straipsnio aiškinimu

Šalių argumentai

31 Graikijos Respublika kaltina Pirmosios instancijos teismą klaidingai aiškinus Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 ir 2 dalis bei 17 straipsnį, kuriuos aiškinant kartu, priešingai nei konstatavo Pirmosios instancijos teismas, darytina išvada, kad minėto 16 straipsnio 1 dalyje numatytas terminas yra orientacinis.

32 Šio termino orientacinis pobūdis pirmiausia išplaukia iš Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 2 dalies. Šiuo klausimu Graikijos Respublika tvirtina, kad iš šios nuostatos formuluotės matyti, kad neišsamios arba pasibaigus terminui informacijos perdavimas sukelia tik laikinai arba nustatytu dydžiu išankstinių apmokėjimų sumažinimą. Šios valstybės narės teigimu, iš to darytina išvada, kad ši sankcija gali būti numatyta *a posteriori*, jei suinteresuota valstybė narė papildė ar perdavė informaciją prieš priimant sprendimą, nustatantį valstybėms narėms skirtus galutinius finansinius asignavimus, todėl jai nebus paskirta jokia sankcija ar sumų, į kurias ji turi teisę, sumažinimas.

33 Graikijos Respublikos teigimu, nesuvokiama, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas valstybių narių, kurios pateikia klaidingą informaciją laiku, atžvilgiu priėmė griežtesnę nuostatą nei ta, kuri taikoma toms valstybėms narėms, kurios nepateikė jokios informacijos arba kurios pateikė neišsamią informaciją.

34 Nagrinėjamo termino orientacinis pobūdis taip pat išplaukia iš Reglamento Nr. 1227/2000 17 straipsnio 1 dalies formuluotės, pagal kurią finansuojamos faktiškai panaudotos, o ne patvirtintos ir deklaruotos, kaip tvirtina Pirmosios instancijos teismas, lėšos. Iš to Graikijos Respublika daro išvadą dėl galimybės valstybėms narėms pataisyti akivaizdžias klaidas, ir tai jos gali padaryti po liepos 10 dienos.

35 Be to, ji tvirtina, jog tai, kad Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalies versijoje graikų kalba nėra žodžių „ne vėliau kaip“, kurie yra kitose kalbinėse versijose, patvirtina šioje nuostatoje numatyto termino orientacinį pobūdį.

36 Tai, kad pati Komisija pripažįsta priėmusi perduotą informaciją pasibaigus šiam terminui, tai tik patvirtina.

37 Komisija tvirtina, kad pirmasis apeliacinio skundo pagrindas yra nepriimtinas, nes juo tik pakartojami pirmojoje instancijoje nurodyti argumentai.

38 Ypač ji tvirtina, kad Graikijos Respublikos argumentas, jog Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalyje numatyto termino orientacinis pobūdis patvirtintas to paties reglamento 17 straipsnio 1 dalyje, turi būti pripažintas nepriimtinu, nes juo siekiama, kad būtų peržiūrėtos faktinės aplinkybės.

39 Be to, Komisija tvirtina, kad iš Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 2 dalies negali būti daroma išvada, jog šio straipsnio 1 dalyje numatytas terminas yra orientacinio pobūdžio, nes šių nuostatų vaidmuo ir tikslai yra skirtingi. Todėl 2 dalis taikoma tik kai pateikiama neišsami informacija arba pavėluotai, o to nėra nagrinėjamu atveju.

40 Kalbant apie Graikijos Respublikos argumentą dėl žodžių „ne vėliau kaip“ nebuvimo Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalies versijoje graikų kalba, pažymėtina, jog Komisija tvirtina, kad jis yra nepriimtinas, nes juo siekiama, kad būtų iš naujo išnagrinėtas Pirmosios instancijos teismui pateiktas ieškinys. Dėl esmės ji tvirtina, kad šių žodžių nebuvimas versijoje graikų kalba nėra pagrindinis aiškinimo elementas siekiant įvertinti ginčijamo termino pobūdį ir kad bet kuriuo atveju tai neįrodo, jog šis terminas yra orientacinis.

41 Galiausiai, atsakydama į argumentą, jog Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalyje numatyto termino orientacinis pobūdį patvirtina tai, kad Komisija pripažino priėmusi pavėluotai pateiktą informaciją, ji tvirtina, jog Pirmosios instancijos teismas teisingai nusprendė, kad valstybė narė negali reikalauti, jog būtų atsižvelgta į duomenis, pateiktus pasibaigus terminui, ir kad Komisija gali atmesti tokį prašymą tuo atveju, jei sprendimo, nustatančio galutinius finansinius asignavimus valstybėms narėms, priėmimas laiku būtų neįmanomas.

Teisingumo Teismo vertinimas

— Dėl priimtinumo

42 Žinoma, pagal nusistovėjusią teismo praktiką iš SESV 256 straipsnio 1 dalies antros pastraipos, Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmos pastraipos ir Teisingumo Teismo procedūros reglamento 112 straipsnio 1 dalies c punkto matyti, kad apeliaciniame skunde turi būti tiksliai nurodytos sprendimo, kurį prašoma panaikinti, skundžiamos dalys ir teisiniai argumentai, konkrečiai pagrindžiantys šį prašymą. Todėl apeliacinis skundas, kuris tik pakartoja ar pažodžiui atpasakoja Pirmosios instancijos

teisme pateiktus ieškinio pagrindus bei argumentus, neatitinka iš šių nuostatų kylančių pagrindimo reikalavimų (žr., be kita ko, 2009 m. rugsėjo 24 d. Sprendimo *Erste Group Bank ir kt. prieš Komisiją*, C-125/07 P, C-133/07 P, C-135/07 P ir C-137/07 P, Rink. p. I-8681, 131 punktą).

43 Tačiau jeigu apeliantas ginčija tai, kaip Pirmosios instancijos teismas išaiškino ar taikė Bendrijos teisę, pirmojoje instancijoje nagrinėti teisės klausimai gali būti iš naujo keliami per apeliacinį procesą. Iš tikrųjų, jeigu apeliantas negalėtų grįsti savo skundo Pirmosios instancijos teisme pateiktais ieškinio pagrindais ir argumentais, apeliacinis procesas netektų dalies prasmės (2009 m. balandžio 23 d. Sprendimo *AEPI prieš Komisiją*, C-425/07 P, Rink. p. I-3205, 24 punktas).

44 Pirmuoju Graikijos Respublikos nurodytu pagrindu būtent siekiama kvestionuoti Pirmosios instancijos teismo pateiktą Reglamento Nr. 1227/2000 16 ir 17 straipsnių aiškinimą. Todėl reikia pripažinti jį priimtinu.

— Dėl esmės

45 Daugumoje Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalies kalbinių versijų numatyta, kad valstybės narės „ne vėliau kaip“ kiekvienų metų liepos 10 d. išsiunčia Komisijai šioje nuostatoje nurodytą informaciją.

46 Nekyla jokių abejonių, kad tokia formuluote minėtam terminui suteikiamas imperatyvus pobūdis. Tai, kad trijose kalbinėse versijose, tarp jų ir versijoje graikų kalba, numatyta, kad valstybės narės pateikia minėtą informaciją Komisijai „ne vėliau kaip“ kiekvienų metų liepos 10 d., nesuteikia šiam straipsniui kitokios reikšmės, palyginti su kitomis kalbinėmis versijomis.

47 Tokį aiškinimą patvirtina tiek Reglamento Nr. 1227/2000 struktūra, tiek šio reglamento 16 straipsnio 1 dalies tikslas.

48 Visų pirma reikia konstatuoti, kad Graikijos Respublikos argumentas, jog šioje nuostatoje numatyto termino orientacinį pobūdį lemia Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 2 dalis, grindžiamas klaidinga prielaida, kad šia nuostata apimamas ir atvejis, kai valstybė narė nepateikia Komisijai ataskaitos pagal minėto reglamento 16 straipsnio 1 dalį, nors iš jos formuluotės aiškiai matyti, kad ja apimamos tik neišsamios ataskaitos, kurios nebuvo papildytos iki kiekvienų metų liepos 10 dienos.

49 Pagal Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 2 dalį, jei informacija, kurią valstybė narė pagal minėto 16 straipsnio 1 dalį turi pateikti Komisijai, nėra išsami, arba nesilaikoma nustatyto galutinio termino, Komisija sumažina žemės ūkio išlaidų sąskaitos įrašų išankstinį apmokėjimą.

50 Iš to darytina išvada, kad šiuo aspektu Graikijos Respublikos argumentui neturi būti pritarta.

51 Be to, reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 2 dalis susijusi su žemės ūkio išlaidų sąskaitų išankstiniu apmokėjimu pagal Reglamento Nr. 1258/1999 5 straipsnio 1 dalį, bet ne su galutiniais finansiniais asignavimais.

52 Pagal šį straipsnį finansinius išteklius, reikalingus šio reglamento 2 ir 3 straipsniuose nurodytoms išlaidoms padengti, Komisija skiria valstybėms narėms išankstiniais mokėjimais ataskaitinio laikotarpio išlaidoms apmokėti. Pagal to paties reglamento 7 straipsnio 2 dalį Komisija priima sprendimus dėl mėnesinių išankstinių mokėjimų išlaidoms, kurias padarė akredituotos mokėjimo agentūros, padengti. Šie avansai valstybėms narėms atliekami ne vėliau kaip antro mėnesio, einančio po to, kurį buvo padarytos išlaidos, trečią darbo dieną.

53 Būtent tokiomis aplinkybėmis Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad kai informacija, kurią valstybė narė pagal to paties straipsnio 1 dalį turi atsiųsti Komisijai, nėra išsami, arba nesilaikoma nustatyto galutinio termino, Komisija laikinai arba nustatytu dydžiu sumažina žemės ūkio išlaidų sąskaitos įrašų išankstinį apmokėjimą.

54 Todėl Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 2 dalimi konkrečiai siekiama paskatinti valstybes nares laikytis minėto straipsnio 1 dalyje numatytos pareigos pateikti ataskaitą.

55 Antra, negalima pritarti Graikijos Respublikos argumentui, kad Reglamento Nr. 1227/2000 17 straipsnio 1 dalies formuluotė patvirtina šio reglamento 16 straipsnio 1 dalyje numatyto termino orientacinį pobūdį.

56 Pagal šį straipsnį faktiškai panaudotos, patvirtintos ir deklaruotos lėšos finansuojamos neviršijant dydžių, apie kuriuos pagal to paties reglamento 16 straipsnio 1 dalį pranešta Komisijai.

57 Priešingai nei tvirtina Graikijos Respublika, niekas šios nuostatos formuluotėje neparodo, kad Komisija privalo remtis realiais duomenimis ir todėl atsižvelgti į valstybių narių pateiktus pataisymus pasibaigus Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalyje numatytam terminui.

58 Tačiau iš šio reglamento 17 straipsnio 4 dalies aiškiai matyti, kad, nepaisant šio straipsnio 1 dalies, tuo atveju, kai pagal šio reglamento 16 straipsnio 1 dalies a punktą nurodytas bendras plotas yra mažesnis už hektarų skaičių, nurodytą pagal Reglamento Nr. 1493/1999 14 straipsnio 1 dalį finansiniais metais valstybei narei skirtuose asignavimuose, taikoma bauda.

59 Iš to darytina išvada, kad, priešingai nei tvirtina Graikijos Respublika, Komisija, priimdama sprendimą, nustatantį galutinius finansinius asignavimus, privalo remtis ne faktiniu bendru plotu, bet tik tuo, apie kurį jai buvo pranešta per terminą, nustatytą Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalyje.

60 Trečia, iš tikslo, kurio siekiama Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalyje numatyta ataskaita, matyti, kad liepos 10 d. data skirta tam, kad Komisija galėtų laiku priimti sprendimą, nustatantį galutinius valstybėms narėms suteikiamus finansinius asignavimus, todėl priimdama minėtą sprendimą ji neprivalo remtis pakeistais duomenimis, pateiktais pasibaigus šiai datai.

61 Šioje vietoje reikia priminti, kad Komisija, taikydama Reglamento Nr. 1493/1999 14 straipsnio 1 dalį, pirmąją dalį asignavimų valstybėms narėms kiekvienais metais nustato remdamasi objektyviais kriterijais ir atsižvelgdama į konkrečią padėtį bei poreikius ir pastangas, kurių reikės atsižvelgiant į schemos tikslą. Pagal šio straipsnio 2 dalį pradiniai asignavimai antruoju etapu pritaikomi atsižvelgiant į faktines išlaidas ir valstybių narių pateiktas patikslintas prognozuotas išlaidas, atsižvelgiant į schemos tikslą ir turimas lėšas.

62 Atsižvelgiant į tai pareiga, numatyta Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalyje, skirta tam, kad Komisija, remdamasi Reglamento Nr. 1493/1999 14 straipsnio 2 dalimi, galėtų turėti reikalingą informaciją galutinai nustatyti finansinius asignavimus.

63 Tik siauras termino, numatyto Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalyje, aiškinimas leidžia užtikrinti, kad valstybėms narėms skirti finansiniai asignavimai, kurie iš pradžių suteikiami tik laikinai remiantis Reglamento Nr. 1493/1999 14 straipsnio 1 dalimi, gali būti Komisijos pritaikyti laiku atsižvelgiant į faktines išlaidas.

64 Šiuo aspektu reikia pažymėti, kad, pirma, pagal Reglamento Nr. 1227/2000 17 straipsnio 8 dalį, nuorodos į atitinkamus finansinius metus nurodo mokėjimus, kuriuos valstybės narės faktiškai atliko nuo spalio 16 d. iki kitų metų spalio 15 dienos, ir, antra, kad, remiantis Reglamento Nr. 1258/1999 7 straipsnio 2 dalimi, Komisija priima sprendimus dėl mėnesinių išankstinių mokėjimų išlaidoms, kurias padarė akredituotos mokėjimo agentūros, padengti. Spalio mėnesio išlaidos priskiriamos spaliui,

jeigu jos buvo padarytos spalio 1–15 d., ir lapkričiui, – jeigu jos buvo padarytos spalio 16–31 d. Šie išankstiniai mokėjimai valstybėms narėms atliekami ne vėliau kaip antro mėnesio, einančio po to, kurį buvo padarytos išlaidos, trečią darbo dieną.

65 Šiomis aplinkybėmis svarbu, siekiant sudaryti galimybes valstybėms narėms atlikti prieš pasibaigiant einamiesiems finansiniams metams paskutinius mokėjimus, susijusius su deklaruotomis išlaidomis remiantis Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalimi, ir susigrąžinti juos iš Komisijos prieš pasibaigiant biudžetiniams metams pagal turimas biudžeto eilutes tiems finansiniams metams, kad sprendimas, nustatantis galutinius finansinius asignavimus valstybėms narėms atitinkamais finansiniais metais, būtų priimtas prieš jiems pasibaigiant, t. y. prieš spalio 15 dieną.

66 Tam, kad Komisija galėtų priimti ir paskelbti sprendimą, nustatantį minėtus galutinius finansinius asignavimus prieš šią datą, svarbu, atsižvelgiant į jai nustatytus procedūrinius suvaržymus, kad ji turėtų informaciją apie visas valstybes nares nė vėliau kaip atitinkamų metų liepos 10 dieną.

67 Šiuo aspektu reikia priminti, kad, kaip išplaukia ir iš Reglamento Nr. 1227/2000 17 straipsnio 3 dalies, atmetamas bet koks pakeitimas, atsietas nuo valstybei narei suteiktų finansinių asignavimų. Pagal šią nuostatą vėlesni prašymai finansuoti einamųjų metų išlaidas, numatytas šio reglamento 16 straipsnio 1 dalies c punkte, gali būti priimti tik jei lieka lėšų iš bendros sumos, skirtos valstybėms narėms, atėmus visas sumas, apie kurias pranešė visos valstybės narės laikydamosi Reglamento

Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalies a punkto, ir pagal šios nuostatos b punktą deklaruotas sumas.

68 Iš išdėstytų samprotavimų išplaukia, kad Komisija neprivalo priimti duomenų, kurie jai buvo pateikti pasibaigus terminui, nes tai gali sutrukdyti laiku priimti sprendimą, nustatantį valstybėms narėms suteiktus galutinius finansinius asignavimus.

69 Šio aiškinimo nekeičia ir tai, jog Komisija pripažino, kad jos atsižvelgimas į pavėluotai pateiktus duomenis negali būti visiškai atmestas, kai nežymiai viršijamas numatytas terminas ir kai sprendimą, nustatantį valstybėms narėms galutinius finansinius asignavimus atitinkamais finansiniais metais, galima priimti iki spalio 15 dienos.

70 Iš visų išdėstytų argumentų darytina išvada, kad pirmasis apeliacinio skundo pagrindas nepagrįstas. Todėl jis turi būti atmestas.

Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su klaidingu kelių bendrųjų teisės principų aiškinimu

71 Šį pagrindą sudaro dvi dalys.

Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo pirmos dalies, susijusios su bendrųjų lojalaus bendradarbiavimo, sąžiningumo ir gero administravimo principų pažeidimu

— Šalių argumentai

72 Graikijos Respublika tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas klaidingai nusprendė, jog Komisija, neatsižvelgdama į Graikijos institucijų jai pateiktus pataisytus duomenis ir atsižvelgdama į akivaizdžiai klaidingus duomenis, nors ji turėjo pakankamai laiko įtraukti pataisytus duomenis į savo sprendimą, nepažeidė lojalaus bendradarbiavimo, gero administravimo ir sąžiningumo principų.

73 Komisija savo ruožtu tvirtina, kad šį argumentą reikia atmesti kaip nepriimtiną tiek, kiek juo pakartojami argumentai, jau nurodyti pirmojoje instancijoje, neįrodant, kuo Pirmosios instancijos teismo sprendimas yra klaidingas.

— Teisingumo Teismo vertinimas

74 Savo antrojo apeliacinio skundo pagrindo pirma dalimi Graikijos Respublika iš esmės tvirtina, kad lojalaus bendradarbiavimo, gero administravimo ir sąžiningumo principai privalėjo įpareigoti Komisiją, viena vertus, neatsižvelgti į jai pateiktus akivaizdžiai

klaidingus duomenis ir, antra vertus, atsižvelgti į pataisytus duomenis, nes ji turėjo pakankamai laiko, kurio reikia juos įtraukti į ginčijamą sprendimą.

75 Visų pirma reikia pažymėti, kad taip darydama Graikijos Respublika iš esmės siekia užginčyti Pirmosios instancijos teismo faktinių aplinkybių vertinimą, pateiktą skundžiamo sprendimo 57 ir 59 punktuose. Pirmosios instancijos teismas, viena vertus, skundžiamo sprendimo 57 punkte konstatavo, kad Graikijos institucijų Komisijai 2006 m. liepos 10 d. pateiktų duomenų klaidingumas nebuvo visiškai akivaizdus. Kita vertus, 59 punkte jis iš esmės konstatavo, kad kai pataisyti duomenys buvo pateikti Komisijai, ji nebeturėjo laiko į juos atsižvelgti, siekdama laiku priimti ginčijamą sprendimą.

76 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, remiantis EB 225 straipsnio 1 dalimi ir Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirma pastraipa, apeliacinį skundą galima paduoti tik teisės klausimais, nes tik Pirmosios instancijos teismas yra kompetentingas nustatyti ir vertinti turinčius reikšmės bylai faktus bei įrodymus. Todėl faktų ir įrodymų vertinimas, išskyrus kai jie buvo iškreipti, nėra teisės klausimas, dėl kurio galima pateikti apeliacinį skundą Teisingumo Teismui (žr., be kita ko, 2002 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *DKV prieš VRDT*, C-104/00 P, Rink. p. I-7561, 22 punktą; 2006 m. sausio 12 d. Sprendimo *Deutsche SiSi-Werke prieš VRDT*, C-173/04 P, Rink. p. I-551, 35 punktą ir 2010 m. balandžio 15 d. Sprendimo *Ralf Schräder prieš OCVV*, C-38/09 P, Rink. p. I-3209, 69 punktą).

77 Šioje byloje Graikijos Respublika neįrodė ir nesirėmė kokiu nors faktinių aplinkybių ar Pirmosios instancijos teismui pateiktų įrodymų iškraipymu. Todėl reikia atmesti antrojo apeliacinio skundo pagrindo pirmą dalį kaip nepriimtiną.

Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo antros dalies, susijusios su bendrojo vienodo požiūrio principo pažeidimu

— Šalių argumentai

78 Antrojo apeliacinio skundo pagrindo antra dalimi Graikijos Respublika tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas klaidingai nusprendė, jog Komisija, atsisakiusi atsižvelgti į pataisytus duomenis, kurie jai buvo pateikti pavėluotai, nepažeidė bendrojo vienodo požiūrio principo.

79 Šios valstybės narės teigimu, Komisijos elgesys prieštarauja vienodo požiūrio į valstybes nares principui, nes ši institucija nepagrįstai pripažįsta duomenis, pateiktus kitų valstybių narių pasibaigus terminui.

80 Komisija savo ruožtu tvirtina, kad šį argumentą reikia atmesti kaip nepriimtiną, nes jis pirmą kartą buvo nurodytas apeliaciniame procese ir jame nenurodomos esminės teisinės ir faktinės aplinkybės, kuriomis šis kaltinimas yra grindžiamas. Papildomai ji tvirtina, kad šis argumentas yra nepagrįstas.

— Teisingumo Teismo vertinimas

81 Iš pradžių reikia priminti, kad remiantis nusistovėjusia teismo praktika leisti šaliai Teisingumo Teisme pirmą kartą nurodyti pagrindą, kuris nebuvo nurodytas Pirmosios instancijos teisme, reikštų leisti jai pateikti Teisingumo Teismui, kurio kompetencija

apeliaciniame procese yra ribota, nagrinėti platesnės apimties ginčą nei tas, kurį nagrinėjo Pirmosios instancijos teismas. Apeliaciniame procese Teisingumo Teismas turi kompetenciją tik ištirti pirmojoje instancijoje nagrinėtų pagrindų teisinius vertinimus (šiuo klausimu žr. 1994 m. birželio 1 d. Sprendimo *Komisija prieš Brazzelli Lualdi ir kt.*, C-136/92 P, Rink. p. I-1981, 58 ir 59 punktus; 2000 m. kovo 30 d. Sprendimo *VBA prieš VGB ir kt.*, C-266/97 P, Rink. p. I-2135, 79 punktą; 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Henkel prieš VRDT*, C-456/01 P ir C-457/01 P, Rink. p. I-5089, 50 punktą ir 2008 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Les Éditions Albert René prieš VRDT*, C-16/06 P, Rink. p. I-10053, 126 punktą).

82 Todėl reikia konstatuoti, kad Graikijos Respublikos kaltinimas, jog Komisija, priėmusi kitų valstybių narių pasibaigus terminui pateiktus duomenis, nesilaikė vienodo požiūrio principo, nebuvo nurodytas Pirmosios instancijos teismui.

83 Šiomis aplinkybėmis reikia atmesti antrojo apeliacinio skundo pagrindo antrą dalį kaip nepriimtiną.

84 Todėl reikia atmesti visą antrąjį apeliacinio skundo pagrindą kaip nepriimtiną.

Dėl trečiojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su prieštaringu motyvavimu

Šalių argumentai

85 Graikijos Respublika tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas prieštarauja sau tvirtindamas, viena vertus, skundžiamo sprendimo 25, 36 ir 43 punktuose, kad Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalyje numatytas terminas yra imperatyvus, ir

laikydamas, kita vertus, minėto sprendimo 59 punkte, kad į pavėluotai Komisijai pateiktus duomenis ši galėjo atsižvelgti, jei terminas buvo praleistas nežymiai ir jei tai netrukdė priimti sprendimo, nustatančio valstybėms narėms suteikiamus galutinius finansinius asignavimus.

86 Komisijos teigimu, skundžiamo sprendimo motyvavimas nėra prieštaringas, bet grindžiamas viena ir ta pačia logika, t. y. tinkamu teisės aktų taikymu ir kartu lojalaus bendradarbiavimo su atitinkama valstybe principo laikymusi.

Teisingumo Teismo vertinimas

87 Iš pradžių reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką klausimas, ar Pirmosios instancijos teismo sprendimo motyvavimas yra prieštaringas, ar nepakankamas, yra teisės klausimas ir gali būti keliamas paduodant apeliacinį skundą (žr., be kita ko, 2008 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *FIAMM ir kt. prieš Tarybą ir Komisiją*, C-120/06 P ir C-121/06 P, Rink. p. I-6513, 90 punktą bei 2009 m. liepos 16 d. Sprendimo *Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland prieš Komisiją*, C-385/07 P, Rink. p. I-6155, 71 punktą).

88 Šioje byloje Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 25, 36 ir 43 punktuose patvirtino, kad Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalyje numatytas terminas yra imperatyvus.

89 Graikijos Respublika tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas prieštarauja sau, skundžiamo sprendimo 59 punkte teigdamas, kad negalima visiškai atmesti atsižvelgimo į valstybės narės Komisijai pavėluotai pateiktus duomenis pagal Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalį.

90 Tačiau šiam argumentui negalima pritarti.

91 Reikia pažymėti, jog skundžiamo sprendimo 31 ir 32 punktuose Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalyje numatyta liepos 10 d. data buvo nustatyta tam, kad Komisija turėtų laiko iki spalio 15 d. priimti ir paskelbti sprendimą, nustatantį galutinius finansinius asignavimus. Šis teismas skundžiamo sprendimo 43 punkte taip pat nurodė, kad šis terminas valstybėms narėms yra imperatyvus ta prasme, kad jos neturi teisės reikalauti, jog Komisija atsižvelgtų į duomenis, kurie jai buvo pateikti pasibaigus minėtam terminui.

92 Todėl Pirmosios instancijos teismas neprieštaravo sau ir skundžiamo sprendimo 59 punkte galėjo tvirtinti, kad atsižvelgimas į pasibaigus terminui pateiktus duomenis yra galimas, tik jei terminas praleistas nežymiai ir jei tai nedaro kliūčių priimti sprendimą, nustatantį galutinius finansinius asignavimus valstybėms narėms atitinkamais finansiniais metais. Nors valstybės turi pareigą ne vėliau kaip iki kiekvienų metų liepos 10 d. pateikti Komisijai Reglamento Nr. 1227/2000 16 straipsnio 1 dalyje nurodytus duomenis, Komisija savo ruožtu turi galimybę atsižvelgti į duomenis, kurie

jai buvo pateikti po šios datos, tam, kad iš galutinio sprendimo nebūtų pašalintos valstybės narės, kurios praleido šį terminą tik kelias dienas.

93 Todėl Graikijos Respublikos nurodytas motyvų prieštaringumas neturėtų būti laikomas pagrįstu. Taigi reikia atmesti trečiąjį apeliacinio skundo pagrindą.

94 Iš visų išdėstytų argumentų darytina išvada, kad nereikia pritarti nė vienam Graikijos Respublikos pagrindui, nurodytam grindžiant savo apeliacinį skundą, ir todėl jis gali būti tik atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

95 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

96 Kadangi Komisija reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas iš Graikijos Respublikos ir ši bylą pralaimėjo, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. Priteisti iš Graikijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.